

УДК: 343.81

DOI: <https://doi.org/10.32366/2523-4269-2022-78-1-116-123>

Колб Олександр Григорович,
доктор юридичних наук, професор,
заслужений юрист України
(Національний юридичний університет
імені Ярослава Мудрого, м. Харків)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1792-4739>

Годлевська-Коновалова Альона Вікторівна,
кандидат юридичних наук
(Бучанська окружна прокуратура
Київської області, м. Буча)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7851-5456>

ПРО ДЕЯКІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ У СФЕРІ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ УКРАЇНИ

У статті з'ясовано особливості здійснення прокурорського нагляду з питань, що стосуються забезпечення персональних даних ув'язнених під варту, засуджених і персоналу органів та установ виконання покарань, а також визначено проблеми, які впливають на ефективність цього виду діяльності, та розроблено деякі заходи щодо їх вирішення по суті. Установлено, що однією із суттєвих проблем, які виникають у процесі виконання і відбування покарань України, є неналежне забезпечення режиму конфіденційності щодо відомостей, які стосуються персональних даних ув'язнених під варту, засуджених і персоналу органів та установ виконання покарань. Зазначено, що серед обставин, які негативно впливають на вказаний вид оперативно-службової діяльності адміністрації УВП, особливе місце займає низький рівень здійснення прокурорського нагляду у сфері виконання покарань України. Нормативно-правові засади цього виду нагляду визначено в ст. 26 Закону України «Про прокуратуру» та ст. 22 Кримінально-виконавчого кодексу України, проте їх колізійність та певна суперечність у реалізації змісту кримінально-виконавчої діяльності не дозволяють належним чином реагувати на порушення законності у процесі виконання і відбування покарань, а також усувати детермінанти, що обумовлюють їх учинення.

Ключові слова: прокурорський нагляд; сфера виконання покарань; ув'язнений під варту; засуджений; персонал органів та установ виконання покарань; оперативно-розшукова діяльність; режим таємності.

Постановка проблеми. Як свідчить практика, однією із суттєвих проблем, що виникає в процесі виконання і відбування покарань України, є неналежне забезпечення режиму конфіденційності відомостей, які стосуються персональних даних ув'язнених під варту, засуджених і персоналу органів та установ виконання покарань (далі – УВП). Крім того, серед обставин, що негативно впливають на вказаний вид оперативно-службової діяльності адміністрації УВП, особливе місце займає низький рівень здійснення прокурорського нагляду у сфері виконання покарань України [1, с. 88–98].

Нормативно-правові засади цього виду нагляду визначено в ст. 26 Закону України «Про прокуратуру» та ст. 22 Кримінально-виконавчого кодексу України (далі – КВК України),

проте їх колізійність та певна суперечність у реалізації змісту кримінально-виконавчої діяльності не дозволяють належним чином реагувати на порушення законності у процесі виконання і відбування покарань, а також усувати, блокувати тощо детермінанти, що спричиняють та обумовлюють їх учинення [2, с. 333–340].

Зважаючи на це та враховуючи ті реформи, які останнім часом здійснюються у сфері виконання покарань України, можна вважати, що обрана тема наукової статті є актуальною та має теоретико-прикладне значення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Результати вивчення наукової літератури підтверджують, що досить активно та плідно зазначеною проблемою займаються такі вчені, як О. М. Бандурка, Т. М. Барабаш, В. Т. Білоус, Є. М. Блажівський, В. М. Гаращук, Б. М. Головкін, Л. Р. Грицаєнко, В. М. Гусаров, Л. М. Давиденко, О. М. Джужа, В. В. Долежан, Є. В. Дудко, О. С. Іщук, О. Г. Кальман, П. М. Каркач, І. О. Клочко, І. М. Козьяков, О. Г. Колб, Т. В. Корнякова, М. В. Косюта, В. В. Криватюк, В. В. Кулаков, М. П. Курило, М. Й. Курочка, Р. В. Лемак, О. М. Литвак, В. Т. Маляренко, І. Є. Марочкін, О. В. Мельник, О. Р. Михайленко, М. І. Мичко, С. С. Мірошниченко, В. В. Мойша, В. Г. Неділько, Ю. О. Новосад, В. П. Півненко, І. В. Рогатюк, Г. П. Середа, Д. О. Супруненко, Є. О. Шевченко, Ю. С. Шемшученко, П. В. Шумський, В. М. Юрчишин, М. К. Якимчук, ін.

Проте в сучасних умовах реформування законодавства України з питань оперативно-розшукової і кримінально-виконавчої діяльності вказану проблематику досліджено не повною мірою, а тому виникає необхідність активізації наукових розробок [3], що стосуються, зокрема, особливостей здійснення прокурорського нагляду у сфері виконання покарань України.

Мета статті полягає у визначенні особливостей процесу забезпечення режиму конфіденційності та запобіжної діяльності в системі органів та установ виконання покарань засобами прокурорського нагляду, а також наданні пропозицій щодо усунення детермінант, які зумовлюють порушення законності в цій сфері.

Виклад основного матеріалу. Згідно зі ст. 14 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України» на кожную особу з-поміж атестованого складу органів та УВП (осіб рядового та начальницького складу) ведеться особова справа, яка має відповідний гриф таємності та зберігається в кадрових підрозділах Державної кримінально-виконавчої служби України (далі – ДКВС України) відповідно до вимог відомчої інструкції з означених питань. До того ж будь-який законний доступ до особової справи персоналу органів та УВП фіксується у спеціальному журналі, який оформлюється згідно з положеннями нормативно-правових актів з питань діловодства. Саме цей аспект оперативно-службової діяльності у сфері виконання покарань України варто віднести до особливостей прокурорського нагляду, що здійснюється в цій галузі суспільних правовідносин.

Додатковими засобами забезпечення режиму секретності щодо цих осіб є норми законів України «Про захист персональних даних», «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві», «Про боротьбу з тероризмом», Кримінального процесуального кодексу України (далі – КПК України) та ін.

Сутність діяльності полягає в тому, що персонал ДКВС України стає об'єктом забезпечення режиму обмеженого (конфіденційного) характеру у сфері виконання покарань лише в чітко визначених законом випадках, а саме:

а) під час виконання обов'язків, пов'язаних зі змістом процесу виконання і відбування покарань (тобто всі інші суспільні відносини, що виникають у цих осіб у ході їх життєдіяльності (сімейні, цивільно-правові, господарсько-правові та ін.), до змісту режиму таємності не належать) [4, с. 164–183]. Зокрема, цікавими у зв'язку з цим є такі пригоди,

учасниками яких був персонал органів та УВП: так, щорічно з боку цих осіб постійно реєструються випадки сну на постах (більше 60 пригод); вживання спиртних напоїв (до 10); неприбуття на службу (майже 40) [5, с. 31], а також випадки травмувань, поранень і смерті в позаслужбовий період (більше 10 щорічно) [5, с. 16] тощо;

б) у ході кримінального судочинства, коли щодо зазначених осіб застосовано передбачені заходи безпеки, що визначені Законом України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві». Варто зауважити, що в чинному КПК України ні серед засад кримінального провадження (ст.ст. 7–29 глави 2), ні серед заходів забезпечення кримінального провадження (розділ II), досудового розслідування (розділ III) та судового провадження (розділи IV–V) немає чіткої норми, яка б регулювала це питання, що певною мірою, за результатами проведеного дослідження, негативно впливає на ефективність забезпечення як режиму конфіденційності у сфері виконання покарань України з означеної проблематики, так і на стан запобіжної діяльності [6, с. 274–280];

в) у процесі здійснення кримінального провадження, яке містить відомості, що становлять державну таємницю (ст.ст. 517–523 глави 39 КПК України);

г) під час реалізації заходів, передбачених Законом України «Про боротьбу з тероризмом», суб'єктом якої є спеціальні підрозділи органів та УВП (ст.ст. 12, 19, 22 Закону України «Про Державну кримінально-виконавчу службу України») [7, с. 105–112];

г) у процесі негласного співробітництва персоналу ДКВС України з оперативними підрозділами правоохоронних органів (ст. 5 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», ст.ст. 254, 255, 256, 271, 272, 275 КПК України та ст. 43 КК України) [8, с. 8–15].

У такому ж контексті можна вести мову й про забезпечення режиму конфіденційності під час обробки, використання та зберігання персональних даних осіб, які тримаються у слідчих ізоляторах (далі – СІЗО) та УВП. До того ж особливістю цього процесу є те, що вказані суб'єкти мають:

1) право на особисту безпеку (ст. 10 КВК України);

2) право на захист персональних даних щодо їх негласної співпраці як з адміністрацією УВП, так і з оперативними підрозділами інших правоохоронних органів (ст. 41 КВК України, ст. 5 Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», ст. 43 КК України);

3) право на застосування щодо них заходів безпеки, що передбачені Законом України «Про забезпечення безпеки осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві»;

4) інші права, пов'язані з режимом конфіденційності у сфері виконання покарань України [9, с. 229–235].

Необхідно звернути увагу на ще одну особливість, що стосується змісту цього процесу. Ідеться про те, що відповідно до вимог п. 2 розділу XVII Правил внутрішнього розпорядку УВП (далі – ПВР УВП) забороняється використовувати працю засуджених на тих об'єктах, які стосуються процесу забезпечення режиму конфіденційності у сфері виконання покарань України (у приміщеннях, де розміщена зброя, спеціальні засоби, система сигналізації, службова документація тощо; на роботах, пов'язаних з устаткуванням для розмноження документів, радіотелеграфною та телефонною технікою; на роботах, пов'язаних з вибуховими та отруйними речовинами та ін.).

Як наслідок, порушення зазначених вимог – це посягання на об'єкти режиму конфіденційності та таємності. Саме тому дивним та нелогічним можна вважати наказ Міністра юстиції України від 31 серпня 2021 року, на підставі якого засуджену до довічного позбавлення волі громадянку України призначено на роботу в центральний апарат цього відомства та надано їй доступ до інформації, включаючи конфіденційного характеру,

про результати роботи працівників міністерства [10]. І що цікаво – правомірної реакції на цей юридичний факт з боку прокуратури та інших правоохоронних органів України досі немає, що не тільки поглиблює проблеми забезпечення режиму конфіденційності у сфері виконання покарань України, а й не дозволяє усувати детермінанти, що породжують та обумовлюють такі порушення [11, с. 17–30].

За результатами проведеного дослідження встановлено, що серед чинників, які негативно впливають на зазначений вид оперативно-службової діяльності адміністрації УВП [12, с. 39–54], є те, що у предмет прокурорського нагляду, який визначено у ст. 26 Закону України «Про прокуратуру» (нагляд за додержанням законів під час виконання судових рішень у кримінальних справах, а також під час застосування інших заходів примусового характеру, пов'язаних з обмеженням особистої свободи громадян), не включено питання, котрі стосуються забезпечення конфіденційності даних щодо ув'язнених під варту, засуджених і персоналу органів та УВП.

Такий підхід законодавця не тільки суперечить змісту кримінально-виконавчої діяльності, але й логіці прокурорського нагляду, який здійснюється у сфері виконання покарань ще й на підставі ст. 22 КВК України.

Ураховуючи викладене, убачаємо доцільним ч. 1 ст. 26 Закону України «Про прокуратуру» доповнити пунктом восьмим такого змісту:

«Прокурор, здійснюючи нагляд у сфері виконання покарань, має право проводити перевірку дотримання режиму забезпечення конфіденційності особистих даних ув'язнених під варту, засуджених і персоналу органів та установ виконання покарань, а також вживати відповідних заходів реагування щодо усунення виявлених при цьому порушень закону».

Варто звернути увагу на ще одну проблему, яка виникає у процесі оперативно-службової діяльності органів та УВП, а саме на забезпечення режиму конфіденційності під час будівництва СІЗО та УВП, а також використання інженерно-технічних засобів охорони й нагляду та сигналізаційних, запобіжних, тривожних і тому подібних об'єктів у процесі виконання і відбування покарань [13, с. 64–76]. Як і в попередньому разі, адміністрації СІЗО та УВП, заборонено використовувати засуджених для роботи на вказаних об'єктах (п. 2 розділу XVII ПВР УВП), що, без сумніву, має стати предметом прокурорського нагляду. У цілому ж порядок здійснення зазначених робіт регулюється нормативно-правовими актами Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства юстиції України з обмеженим доступом (як правило, з грифом «таємно»), що теж слід віднести до особливостей забезпечення режиму конфіденційності та здійснення прокурорського нагляду у сфері виконання покарань України.

Певні особливості, як свідчить практика, притаманні й діяльності, що стосується забезпечення режиму конфіденційності у сфері виконання покарань України відносно інших напрямів кримінально-виконавчої діяльності [14, с. 317–320]. До них, зокрема, належать такі:

а) стан, включаючи кількісно-якісні показники, забезпечення органів та установ виконання покарань зброєю та боєприпасами, а також спецзасобами і службовими собаками (уперше такі дані було розголошено у 2016 році – і це не можна вважати правильним кроком Міністерства юстиції України, оскільки відомством було оприлюднено інформацію про ефективність і потенційні можливості УВП з питань охорони осіб, які тримаються в місцях позбавлення волі [5, с. 27–30]);

б) відомості про штатну чисельність, озброєння, підготовку тощо територіальних (міжтериторіальних) воєнізованих формувань ДКВС України (знову ж таки у 2016 році вперше і востаннє в історії функціонування органів та установ виконання покарань таку інформацію було публічно оголошено Міністерством юстиції України [5, с. 31–32]);

в) інформація про призначення варт з охорони; зустрічних варт з переміщення засуджених; варт з охорони засуджених у медичних закладах Міністерства охорони здоров'я України тощо (у 2016 році Міністерство юстиції України також безпідставно розсекретило вказані відомості [5, с. 27–30]).

Крім того, зважаючи на зміст Зводу відомостей, що становлять державну таємницю, і Порядку організації та забезпечення режиму секретності в державних органах, органах місцевого самоврядування на підприємствах, в установах і організаціях, можна стверджувати, що саме цей напрям оперативно-службової діяльності належить до особливостей аналогічного напрямку забезпечення режиму секретності у сфері виконання покарань України [15, с. 86–96].

Висновки. Отже, визначені особливості характеризують зміст процесу забезпечення режиму конфіденційності та запобіжної діяльності в системі органів та УВП засобами прокурорського нагляду, який здійснюється у сфері виконання покарань України. До того ж варто зауважити, що об'єктами правової охорони та прокурорського нагляду в указаній галузі суспільних відносин мають стати права й законні інтереси як ув'язнених під варту й засуджених, так і персоналу органів та установ виконання покарань, які є повноцінними й необхідними суб'єктами кримінально-виконавчих правовідносин, що виникають саме у процесі виконання і відбування покарань, та потребують правової охорони на законному рівні з урахуванням потенційних можливостей держави, у тому числі органів прокуратури.

Список використаних джерел

1. Тичина Д. М. Удосконалення діяльності прокуратури в державному механізмі запобігання злочинам в Україні. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2017. № 1 (102). С. 88–98. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nvknuvs_2017_1_10.pdf (дата звернення: 04.01.2022).
2. Кваша О. О. Значення філософської категорії причинності у кримінально-правових дослідженнях: традиції та сучасність. *Правова держава*. 2017. Вип. 28. С. 333–340. URL: http://pravova-derzhava.org.ua/ua/zmist-nomeriv/pravova-derjava.-vipusk-28-_2017_.html (дата звернення: 04.01.2022).
3. Оболенцев В. Ф. Базові засади системного аналізу злочинності та віктимізації в Україні : монографія. Харків : Юрайт, 2016. 116 с. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/12015/1/Obolencev_2016_mon.pdf (дата звернення: 04.01.2022).
4. Батиргареева В. С., Бабенко А. М. Вплив установ виконання покарань і попереднього ув'язнення на криміногенну ситуацію в Україні. *Право України*. 2020. № 2. С. 164–183. URL: <http://rd.ua/storage/attachments/13706.pdf> (дата звернення: 04.01.2022).
5. Про стан правопорядку, ізоляції та нагляду, діяльність підрозділів охорони, пожежної безпеки та воєнізованих формувань Державної кримінально-виконавчої служби України у 2016 році : інформ. бюлетень. Київ : Департамент ДКВС Міністерства юстиції України, 2017. 34 с.
6. Головкін Б. М. Про детермінацію злочинності. *Часопис Київського університету права*. 2020. № 1. С. 274–280. URL: http://kul.kiev.ua//images//A/Chasopis/CHAS20_1.pdf (дата звернення: 04.01.2022).
7. Порядок організації та забезпечення режиму секретності в державних органах місцевого самоврядування, на підприємствах і організаціях : затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2013 року № 939. URL: zakon.rada.gov.ua (дата звернення: 04.01.2022).
8. Загинець З. А. Результати негласних слідчих (розшукових) дій як доказ незаконного використання інформації, що стала відома особі у зв'язку з виконанням службових обов'язків. *Eurasian Academic Research Journal*. 2017. № 11 (17). С. 8–15. URL: http://www.earj.org/wp-content/uploads/2018/04/2017_17_EARJ.pdf (дата звернення: 04.01.2022).
9. Лисодєд О. В. Новий закон уніс нові корективи у правовий статус засуджених (коментар до Закону України від 7 вересня 2016 р. № 1492-VIII). *Право і суспільство*. 2017. № 1. Ч. 1. С. 229–235. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/12519/1/Lysodyed_229-235.pdf (дата звернення: 04.01.2022).
10. У Мінюсті взяли на роботу довічно засуджену громадянку України. *Слово і діло*. URL: <https://www.slovovidilo.ua>supilstvo> (дата звернення: 04.01.2022).

11. Копотун І. М., Черниш В. В. Кримінологічна характеристика особи злочинця, що зловживає повноваженнями у сфері надання публічних послуг. *Кримінально-виконавча система: Вчора. Сьогодні. Завтра*. 2020. № 2 (8). С. 17–30. URL: <http://sjcriminal.academysps.edu.ua/wp-content/uploads/2021/02/Kopotun-I.M.-Chernysh-V.V.pdf> (дата звернення: 04.01.2022).
12. Батиргарєєва В. С., Бабенко А. М. Аналіз сучасної криміногенної ситуації в Україні як інформаційна модель для розробки стратегії зменшення можливостей вчинення злочинів. *Архів кримінології та судових наук*. 2020. № 1. С. 39–54. URL: <https://archive-criminology.com.ua/index.php/journal/article/view/2> (дата звернення: 04.01.2022).
13. Лисодєд О. В. Закріплення міжнародних та європейських стандартів поведіння із засудженими у кримінально-виконавчому законодавстві України (на прикладі Закону України від 8 квітня 2014 р. № 1186-VII). *Питання боротьби зі злочинністю*. 2015. Вип. 30. С. 64–76. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/10306/1/Lusoded_64-76.pdf (дата звернення: 04.01.2022).
14. Лисодєд О. В. Сучасний стан прав засуджених в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2016. № 2. С. 317–320. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11293/1/Lusoded_317-320.pdf (дата звернення: 04.01.2022).
15. Никифорчук Д., Колб О. Зміст оперативно-розшукової діяльності у колоніях. *Вісник Національної академії прокуратури України*. 2019. № 4 (62). С. 86–96.

References

1. Tychyna, D. M. (2017). Udoskonalennia diialnosti prokuratury v derzhavnomu mekhanizmi zapobihannia zlochynam v Ukraini [Improving the activities of the prosecutor's office in the state mechanism for crime prevention in Ukraine]. *Naukovyi visnyk Natsionalnoi akademii vnutrishnikh sprav*. № 1 (102). S. 88–98. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?C21COM=2&I21DBN=UJRN&P21DBN=UJRN&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=1&Image_file_name=PDF/Nvknvus_2017_1_10.pdf (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
2. Kvasha, O. O. (2017). Znachennia filosofskoi katehorii prychnynosti u kryminalno-pravovykh doslidzhenniakh: tradytsii ta suchasnist [The value of the philosophical category of causality in criminal law research: traditions and modernity]. *Pravova derzhava*. Vyp. 28. S. 333–340. URL: http://pravova-derzhava.org.ua/ua/zmist-nomeriv/pravova-derjava.-vipusk-28-_2017_.html (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
3. Obolentsev, V. F. (2016). Bazovi zasady systemnoho analizu zlochynnosti ta viktyimizatsii v Ukraini : monohrafiia [Basic principles of systematic analysis of crime and victimization in Ukraine : monograph]. Kharkiv : Yurait. 116 s. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/12015/1/Obolencev_2016_mon.pdf (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
4. Batyrhareieva, V. S., Babenko, A. M. (2020). Vplyv ustanov vykonannia pokaran i poperednoho uv'iaznennia na kryminohennu sytuatsiiu v Ukraini [Influence of penitentiary institutions and pre-trial detention on the criminogenic situation in Ukraine]. *Pravo Ukrainy*. № 2. S. 164–183. URL: <http://rd.ua/storage/attachments/13706.pdf> (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
5. Pro stan pravoporiadku, izoliatsii ta nahliadu, diialnist pidrozdiliv okhorony, pozhezhnoi bezpeky ta voienizovanykh formuvan Derzhavnoi kryminalno-vykonavchoi sluzhby Ukrainy u 2016 rotsi [On the state of law and order, isolation and supervision, activities of security, fire safety and paramilitary units of the State Penitentiary Service of Ukraine in 2016] : inform. biuleten. Kyiv : Departament DKVS Ministerstva yustytysii Ukrainy, 2017. 34 s.
6. Holovkin, B. M. (2020). Pro determinatsiiu zlochynnosti [On the determination of crime]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*. № 1. S. 274–280. URL: http://kul.kiev.ua//images//A/Chasopis/CHAS20_1.pdf (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
7. Poriadok orhanizatsii ta zabezpechennia rezhymu sekretnosti v derzhavnykh orhanakh mistsevoho samovriaduvannia, na pidpriemstvakh i orhanizatsiiakh [The procedure for organizing and ensuring secrecy in state local governments, enterprises and organizations] : zatverdzhenyi postanovoioi Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 11 hrudnia 2013 roku № 939. URL: zakon.rada.gov.ua (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
8. Zahynei, Z. A. (2017). Rezultaty nehlasykh slidchykh (rozshukovykh) dii yak dokaz nezakonnoho vykorystannia informatsii, shcho stala vidoma osobi u zv'iazku z vykonanniam sluzhbovykh obov'iazkiv [The results of covert investigative (search) actions as evidence of illegal use of information that became known to a person in connection with the performance of official duties]. *Eurasian Academic Research Journal*. № 11 (17). S. 8–15. URL: http://www.earj.org/wp-content/uploads/2018/04/2017_17_EARJ.pdf (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].

9. Lysodied, O. V. (2017). *Novyi zakon unis novi korektyvy u pravovyi status zasudzhenykh* (komentar do Zakonu Ukrainy vid 7 veresnia 2016 r. № 1492-VIII) [The new law introduced new adjustments to the legal status of convicts (commentary to the Law of Ukraine of September 7, 2016 № 1492-VIII)]. *Pravo i suspilstvo*. № 1. Ch. 1. S. 229–235. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/12519/1/Lysodyed_229-235.pdf (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
10. U Miniusti vzialy na robotu dovichno zasudzhenu hromadianku Ukrainy [The Ministry of Justice hired a life-sentenced citizen of Ukraine]. URL: <https://www.slovoidilo.ua>suspilstvo> (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
11. Kopotun, I. M., Chernysh, V. V. (2020). Kryminolohichna kharakterystyka osoby zlochynsya, shcho zlovzhyvaie povnovazhenniamy u sferi nadannia publichnykh posluh [Criminological characteristics of the person of an offender who abuses his authority in the field of public services]. *Kryminalno-vykonavcha systema: Vchora. Sohodni. Zavtra*. № 2 (8). S. 17–30. URL: <http://sjcriminal.academysps.edu.ua/wp-content/uploads/2021/02/Kopotun-I.M.-Chernysh-V.V.pdf> (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
12. Batyrhareieva, V. S., Babenko, A. M. (2020). Analiz suchasnoi kryminohennoi sytuatsii v Ukraini yak informatsiina model dlia rozrobky stratehii zmenshennia mozhyvostei vchynennia zlochyniv [Analysis of the current criminogenic situation in Ukraine as an information model for developing a strategy to reduce the possibility of committing crimes]. *Arkhiv kryminolohii ta sudovykh nauk*. № 1. S. 39–54. URL: <https://archive-criminology.com.ua/index.php/journal/article/view/2> (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
13. Lysodied, O. V. (2015). Zakriplennia mizhnarodnykh ta yevropeiskykh standartiv povodzhennia iz zasudzhenykh u kryminalno-vykonavchomu zakonodavstvi Ukrainy (na prykladi Zakonu Ukrainy vid 8 kvitnia 2014 r. № 1186-VII) [Establishment of international and European standards of treatment of convicts in the criminal-executive legislation of Ukraine (on the example of the Law of Ukraine of April 8, 2014 № 1186-VII)]. *Pytannia borotby zi zlochynnistiu*. Vyp. 30. S. 64–76. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/10306/1/Lusoded_64-76.pdf (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
14. Lysodied, O. V. (2016). Suchasnyi stan prav zasudzhenykh v Ukraini [The current state of the rights of convicts in Ukraine]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava*. № 2. S. 317–320. URL: https://dspace.nlu.edu.ua/bitstream/123456789/11293/1/Lusoded_317-320.pdf (data zvernennia: 04.01.2022) [in Ukrainian].
15. Nykyforchuk, D., Kolb, O. (2019). Zmist operatyvno-rozshukovoi diialnosti u koloniiakh [The content of operational and investigative activities in the colonies]. *Visnyk Natsionalnoi akademii prokuratury Ukrainy*. № 4 (62). S. 86–96 [in Ukrainian].

Kolb Oleksandr,

Doctor of Law, Professor,

Honored Lawyer of Ukraine

(Yaroslav Mudryi National Law University, Harkiv)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1792-4739>

Hodlevska-Konovalova Alona,

PhD in Law

(Bucha District Prosecutor's Office of the Kyiv Region, Bucha)

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7851-5456>

**ON SOME FEATURES OF PROSECUTORIAL SUPERVISION
IN THE FIELD OF EXECUTION OF SENTENCES IN UKRAINE**

The article identifies the features of prosecutorial oversight on issues related to the provision of personal data on detainees, convicts and staff of penitentiary institutions, as well as identifies issues that affect the effectiveness of this activity, and develops some measures for their solution in essence. As practice shows, one of the significant problems that arises in the process of execution – serving sentences in Ukraine is the inadequate confidentiality of information concerning personal data of detainees, convicts and staff of penitentiary institutions. At the same time, among the circumstances that negatively affect this type of operational and service activities of the penitentiary administration, a special place is occupied by the low level of prosecutorial supervision in the field of execution of sentences in Ukraine. Regulatory principles of this type of supervision are defined in Art. 26 of the Law of Ukraine «On the Prosecutor's Office» and Art. 22 of the Criminal Enforcement Code (CEC) of Ukraine, but their conflict and some contradictions in the implementation of the content of criminal enforcement activities do not allow to properly respond to violations of law in the process of execution – serving sentences, as well as eliminate, block, etc. determinants that generate and condition their commission. In addition, it should be noted that the objects of legal protection and prosecutorial supervision in this area of public relations should be the rights and legitimate interests of both prisoners and convicts, and staff of penitentiary institutions and institutions, which are full and necessary objects of criminal-executive legal relations. At the same time, it should be noted that in the current conditions of reforming

the legislation of Ukraine on ORD and criminal-executive activity, this issue is not fully explored, and therefore objectively necessitates the intensification of scientific developments concerning, in particular, the prosecutor's office. supervision in the field of execution of punishments of Ukraine. In view of this and taking into account the recent reforms in the field of execution of punishments in Ukraine, we can assume that the chosen topic of this scientific article is relevant and has theoretical and applied significance.

Key words: *prosecutor's supervision; the scope of the execution of sentences; a person in custody; convicted; personnel of bodies and institutions for the execution of sentences; operational search activity; secrecy mode.*

Надіслано до редколегії 19.01.2022
Рекомендовано до публікації 25.01.2022